

Visitaforedrag

Ris menighet 24. november 2019

Ved biskop Kari Veiteberg

Et visitaforedrag skal oppsummere noe av det jeg har sett og opplevd i løpet av visitasuken. Det er mye godt arbeid som gjøres her i Ris menighet av ansatte og frivillige medarbeidere. Samtidig har noen utfordringer blitt løftet fram. Jeg vil i dette visitaforedraget si noe om det gode som skjer og om utfordringer og muligheter for menigheten framover.

Jeg vil takke for et godt gjennomarbeidet program og en fyldig og informativ rapport i forkant av visitasen. Rapporten beskriver et rikt og mangfoldig menighetsliv i samspill med lokalsamfunnet. Noe av dette har vi hatt mulighet til å oppleve og samtale om disse dagene. Med sine ca 14.700 medlemmer – det er ca to tredeler av dere som bor i soknet – er Ris den største menigheten i Oslo bispedømme. Forrige gang det var visitas her, var i november 2003 med biskop Gunnar Stålsett.

Ordet biskop kommer fra det greske ordet *episkopos* som betyr *en som ser, en som har tilsyn*. En visitas er derfor en sentral del av biskopens oppgave og tilsynsansvar. Det er et institusjonalisert og rettslig ordnet besøk i ett eller flere sokn og følger Visitasreglementet for Den norske kirke. Formålet er å se, støtte, inspirere og veilede menigheten og ansatte, og gjøre kirkens nærvær synlig i lokalsamfunnet. Videre skal biskopen legge vekt på forkynnelsen av Guds ord, støtte og styrke menighetens virksomhet og fellesskap, og sammen med menighetsråd og stab inspirere til frimodighet og fornyelse. En visitas skal gi mulighet til å stanse opp og reflektere over menighetens daglige arbeid. Jeg har opplevd at dere er stolte over det som skjer og det dere gjør i Ris menighet. Det har dere all grunn til å være.

Jeg vil nå oppsummere mine inntrykk fra visitasen i dette visitaforedraget, som er blitt til i samarbeid med prost Elisabet Yrwing Guthus og kirkefagsjef Jorun Elisabeth Berstad Weyde.

Ris kirke

Ris menighet har to flotte – og svært forskjellige gudshus. Med sitt imponerende tårn rager Ris kirke opp som et landemerke i byen. Kirken er en langkirke i nyromansk stil og ligger i retning nord-sør. Den ble innviet i 1932 og har i dag ca 500 sitteplasser. På grunn av de mange englefigurene som har fått plass på ulike steder i kirkerommet, blir den også kalt *Englekirken*. Korpartiet preges av altertavlen av Hugo Lous Mohr, kristusfiguren av Sigrí Welhaven og glassmaleriene av Per Vigeland. Det store orgelet er bygget av Ryde og Berg orgelbyggeri og ble innviet i 2011. Kirken har også flygel samt to andre instrument. Oslo bispedømme har som målsetting at flere kirker skal være åpne på dagtid. Jeg er derfor glad for at det lille vakre sidekapellet er åpent hver dag og innbyr til stillhet og ettertanke for ansatte og de som går forbi. Ris kirke er listeført som kulturminne hos Riksantikvaren.

Torsdag gjennomførte vi en befaring av kirken sammen med fellesrådet. Det blir laget en egen momentliste for oppfølging etter befaringsen. Her kan vi blant annet nevne at gulvet i kirkerommet er slitt og trenger sliping og lakkering. Dører er slitte og trenger ny maling og marmorering. I vinduene

må det rengjøres mellom glassene. Veggene er generelt skitne og har behov for vask og maling. Vi ønsker oss et tjenlig framskutt alterbord, der alle ser forrettende prest. Ris kirke er imidlertid i god stand. Takk til dere som tar vare på kirken og bidrar med vedlikehold gjennom stor dugnadsinnsats!

I løpet av visitasuken har vi opplevd noe av det yrende livet som finner sted i Ris menighetshus. Bygget framstår som moderne og funksjonelt, først innviet i 1960, så ombygd og utvidet og gjenåpnet i 1987 som storstue på Ris. Jeg gleder meg også over god kontorfløy for de ansatte i menigheten.

Holmenkollen kapell

Holmenkollen kapell ligger som et smykke i skogkanten og framstår som en del av Holmenkollen skianlegg. Etter brannen i 1992 ble kirken gjenoppbygget som stavkirke med utgangspunkt i arkitekttegningene fra 1894, og den kunne vigsles på nytt i 1996. Kirkerommet preges av treskjæringer og Rigmor Bovés glassmalerier. Mange ønsker å ha denne kirken som ramme rundt viktige begivenheter i liv og familie, ved dåp, vigsel og gravferd. Men her feires det også høymesse – og gudstjeneste for treåringer. Her er konserter og kulturarrangement, og her øver kor. Kapellet har digitalt orgel og flygel. Jeg har imidlertid hørt ønske om et nytt orgel framme ved koret på sikt. Holmenkollen kapell er kulturminne i Riksantikvarens kulturminnebase.

Dere forteller om åpen kirke ved store idrettsarrangement og 6000 besøkende når kirken er åpen i skolens sommerferie. I årsmeldingen for 2018 hadde dere som mål å legge til rette for at kapellet skal være åpent oftere. De funksjonelle og gode forsamlingslokalene i kjelleretasjen blir flittig brukt til arrangement og utleie. I møtet med Holmenkollen kapells venneforening onsdag orienterte lederen, Hans Herman Horn, om det store engasjementet rundt byggeprosessen og om venneforeningens kontinuerlige arbeid med vedlikehold og oppgradering. Kapellet er bare et sted, ble det sagt. Det viktige er at det fylles med innhold og mening. Her må vi samtale om eksistensielle spørsmål. Her må vi legge til rette for et møte med Gud. Jeg vil takke venneforeningen for deres store innsats for Holmenkollen kapell.

De gode relasjonene mellom Holmenkollen kapell og Skiforeningen og Skimuseet ble også understreket i møtet med ledelsen der. De tok oss med på en interessant omvisning både på museet og i hopptårnet. "Vi bruker lokalene i kjelleren i kapellet ved ulike anledninger. Om Ris menighet eller biskopen vil bruke oss, er det bare å ta kontakt", ble det sagt. Det er flott at kapellet er så synlig og tett på de store nasjonale og internasjonale idrettsbegivenhetene – med en gjensidig anerkjennelse mellom idrett og kirke.

Bydel Vestre Aker

Onsdag møtte vi Bydel Vestre Aker ved bydelsdirektør, leder av bydelsutvalget, SaLTo-koordinator og leder for Avdeling oppvekst. Deler av bydelen skårer høyest i landet på levekårsindeksen, mens andre deler med flere kommunale boliger skårer lavt. En stor prosent av innbyggerne er over 80 år, samtidig bor her svært mange familier med barn. Her er engasjerte foreldre og stor deltakelse i organiserte aktiviteter. Stabilitet og tradisjon står sterkt. Bydelen regnes for å være ressurssterk. "Men vi har de samme utfordringer når det gjelder ensomhet som andre steder", ble det sagt. Også her er det mange som spør seg om de er gode nok, og det er stort fokus på å *prestere* og *levere*. Dersom en mislykkes, kan fallhøyden være stor. Bydelen skårer høyt på statistikken på ungdom som

ruser seg, og det er generelt høyt inntak av alkohol i befolkningen. Mange er dessuten bekymret for utvikling av ekstreme holdninger hos barn og unge. SaLTo-koordinator orienterte om samarbeidet og samordningen med politiet for å forebygge rus, kriminalitet og ekstreme holdninger blant barn og unge. Ris menighet ved diakon/kapellan er en viktig samarbeidspartner i SaLTo-nettverket. I barne- og ungdomsarbeidet og i konfirmantarbeidet kan det noen ganger være behov for å innhente kompetent bistand hos bydelen. Samtidig har også kirken kompetanse som kan bringes inn til bydelen, blant annet når det gjelder samtale om eksistensielle spørsmål, religionsdialog og diakonale tiltak.

I samtalen fokuserte vi også på utfordringer knyttet til eldre og ensomhet. Som bydel og menighet har vi felles interesse av å fange opp behov og komme dem i møte – blant annet ved å invitere til samlinger og organisere besøkstjeneste. Jeg er derfor glad for at bydelsdirektøren åpnet for å invitere menigheten til et møte om forebyggende tjenester. I noen prosti i bispedømmet er det for øvrig etablert prosjekt der unge møter eldre. Kanskje er dette noe som også kunne etableres her?

Diakoni og frivillighet

Mange av de samme spørsmålsstillingene sto sentralt i møtet med styreleder, ansatte og mange frivillige på Vestre Aker Frivillighetsentral. Ris menighet er medeier i Frivillighetsentralen - som for øvrig feirer 20-årsjubileum i år. "De aller fleste mennesker ønsker å være til glede og nytte for andre", sa lederen og listet opp en rekke tiltak som Frivillighetsentralen drifter, slik som for eksempel transport – deriblant sykkeltransport, søndagsmiddag og åpent hus 17. mai, påske, sommer og jul. "Kan vi utvide samarbeidet? Kan vi samarbeide tettere?" spurte soknepresten. "Kan frivillighetsbussen kjøre til kirke på søndager?" Dette er spørsmål til videre drøfting også i samarbeid med menighetens diakoniutvalg.

Samarbeid med Vestre Aker Frivillighetsentral er nedfelt i menighetens Plan for diakoni 2017-2019 under fokusområdet Frivillighet. At mange er engasjert som frivillige i Ris menighet kom tydelig til uttrykk på menighetsfesten onsdag kveld. De ulike gruppene presenterte seg med smittende begeistring og engasjement. Og alle ønsket flere med! Frivillighet har vært fokusområde også i Oslo bispedømme de senere årene. Jeg vil gjøre oppmerksom på at det er utarbeidet ressursmaterieill på bispedømmets nettsider og et samtalehefte til bruk for ansatte og frivillige. Kanskje kan noe av dette bidra positivt i arbeid dere står midt oppe i.

Dere ønsker å fortsette å styrke det globale engasjementet både ved å ha fokus på den verdensvide kirke og ved å bidra til det grønne skiftet. Ris ble sertifisert som Grønn menighet i 2018. Dere har dermed nådd ett av målene som dere har fokusert spesielt på i diakoniplanen, og det ligger dermed en forpliktelse i å følge opp dette videre. Ved dette er dere i tråd med bispedømmets målsetting om å øke antallet grønne menigheter og bidra til grønn livsstil i samfunnet og hos hver og en av oss.

Vi fikk et hyggelig besøk på Lørdagskafeen, der det ble tid til å hilse på hver enkelt. Jeg er glad for dette tilbudet på menighetshuset én lørdag i måneden for mennesker med nedsatt funksjonsevne som bor i området, enten i en tilpasset bolig eller privat. Det serveres kaffe, te, saft og vafler, det er musikk, samtale og spill. Lørdagskafeen kom i stand for 25 år siden etter initiativ fra foresatte. Takk til dere som har gjort en trofast tjeneste gjennom alle disse årene. Dette er et godt sted å være.

Samarbeid med institusjoner

Torsdag startet vi dagen på Vindern bo- og servicesenter. Vi møtte ledelsen og sykehjemspresten som med sin 25 prosent stilling har én fast dag i uken her. Sykehjemspresten er en viktig del av det totale tilbudet, ble det sagt. Beboere ved institusjoner har rett til nødvendig hjelp til å utøve sin tro og sitt livssyn. Ledelsen understreket at spørsmål knyttet til tro og interesser er en del av kartleggingen når nye får plass ved institusjonen – nettopp for at den enkelte kan få relevant oppfølging. Prestene framholdt at det er viktig å få informasjon når kirkegjengere fra Ris kommer hit og fortsatt ønsker kontakt med menigheten. Ring, om noen ønsker kontakt med en av menighetens prester, var oppfordringen til ledelsen.

Vindern bo- og servicesenter er ett av gudstjenestestedene i Ris menighet. Da vi kom, var et fellesrom nydelig satt i stand og pyntet som gudstjenesterom, slik det gjøres tre ganger i semesteret. Rommet fyltes av brukere med og uten rullestol. Kapellanen ledet gudstjenesten med nattverd, og organisten ga tone til salmene, preludiet og postludiet. Slik ble dette både en gudstjeneste og en kulturell opplevelse og en musikkopplevelse. Vi ble for øvrig fortalt at institusjonen med jevne mellomrom arrangerer konserter i ulike musikksjangre for beboerne. Babysang har en god kombinasjon av barn og musikk. Ris menighet legger derfor babysang hit to ganger i semesteret. Også Rishaven menighetsbarnehage kommer hit – i tillegg til andre skoler og barnehager. "Vår oppgave er å sørge for gode utganger av livet – med tilpasninger til den enkeltes ønsker og behov", sa ledelsen.

Jeg gleder meg over samarbeidet og over at respekt og verdighet på en så god måte gjennomsyrrer omsorgen i livets slutfase.

Gudstjenesteliv

Vi har i dag opplevd en rik gudstjeneste i Ris kirke med flott musikk og mange medvirkende. I visitasrapporten beskriver dere gudstjenestelivet slik:

"Gudstjenesten i kirkene er menighetens pulsslag som vi feirer hver søndag og helligdag. Det gjennomsnittlige gudstjenestetallet kan vi anse som stabilt de senere årene. Vi ligger høyt i Oslosammenheng, men vi vet at store dager som konfirmasjoner og julaften er med på å trekke gjennomsnittet opp. Vi opplever et godt gudstjenestefellesskap som vi gleder oss over og ønsker samtidig å utvikle gudstjenestene våre videre."

Ett av kirkens og bispedømmets hovedmål for de kommende årene er å "Samle flere til livsnære gudstjenester". Her har vi en felles utfordring. Men dere har et godt utgangspunkt. I menighetens trosopplæringsplan leser jeg at de ulike tiltakene for barna og de unge skal munne ut i gudstjeneste eller omhandle viktige ledd eller deler av gudstjenesten. Dere har også som mål "å skape enda større rom for barns deltagelse i gudstjenesten gjennom barnekroken og søndagsskolen". Dere møter mange i forbindelse med kirkelige handlinger. Dere er opptatt av kvalitet og medvirkning i forkynnelsen, i liturgi og musikk. Men dere har også utfordringer med helgeutfart og konkurrerende arrangement. "Hvordan kan vi få ungdommer til å se at det er "kult" å gå i kirken", var det noen ungdommer som sa. "Opplever folk at kirken og gudstjenesten er relevant for deres liv?" spurte andre. Hvordan møte dåpsforeldre, konfirmantforeldre og foreldre til barna i trosopplæringen med innhold og relevans? I tråd med det dere selv ønsker, utfordrer jeg dere til å arbeide videre med disse spørsmålene.

Voksne samtaler om tro

”Er du blant dem som under en gudstjeneste har tenkt at det kunne vært interessant å være med i en samtale om kommende søndags bibeltekster? Hvordan taler slike tekster til oss i dag?” spør programkomiteen for Tirsdagssamlingene i sin informasjonsfolder. Her presenteres et rikholdig program, der ulike temaområder knyttet til tro aktualiseres. Tirsdag var vi over 30 fram møtte som samtalte om bibeltekstene for denne visitasgudstjenesten. Domssøndagen har krevende tekster som utfordret oss til å bryne ulike syn mot hverandre. I Oslo bispedømme har vi som strategisk mål at vi skal ha steder for samtale, fordypning, dialog og undervisning om kristen tro – for voksne. Jeg oppfordrer derfor Ris menighet til å styrke tilbud som finnes – i tillegg til at det også åpnes for nye arenaer der samtaler om tro kan finne sted. Slik kan dere gi rom og respekt for ulike syn, samtidig som dere legger vekt på fellesskapet om ord og sakrament i gudstjenesten.

Musikalsk virksomhet

Dere er velsignet med mange kor og en rik musikalsk virksomhet i begge kirkene. Det preger gudstjenestene, og det synliggjøres i et rikt konsertprogram. Her er muligheter fra småbarnsalder til voksne amatører og profesjonelle. Kunst og kultur er – og har alltid vært - en integrert del av kirkens uttrykk. ”Vi vil at kirkene og alle kirkens bygg skal være kulturarenaer med kulturuttrykk som åpner, inviterer og gir anledning til å utdype og utvikle kristen tro og nærme seg kirkens fellesskap”, sier bispedømmets strategiplan - og utfordrer dere og alle menighetene til å ”Gi kunst og kultur rom i kirkene våre”. Som en del av det musikalske arbeidet blant barn fikk vi være tilstede på øvelsene til Familiekor og Tweening etter Middag for alle torsdag – med julesanger på programmet. Dere kan glede dere! Dere har kor for barn, men hva med ungdommene? Vil det for eksempel være grunnlag for å starte et Tensing-kor – gjerne med flere menigheter sammen – slik noen ungdommer ønsker?

Dåp og trosopplæring

Torsdag var vi tilstede på Dåpsmøte i kirken sammen med familiene som planlegger dåp i desember. Hele staben var tilstede og presenterte hvordan det er å ha dåp i Ris menighet, og jeg fikk formidle kort noe om innholdet i dåpen. Møtet med dåpsfamiliene før dåp praktiseres på ulike måter i menighetene rundt landet – avhengig av antall dåpsbarn og lokale forhold. Dere har valgt dåpsmøter i måneden før dåp. Med hele staben tilstede viser dere at dåp ikke er prestens ansvar alene, men at dåp angår hele menigheten og alle sider ved menighetslivet. Jeg heier på dette!

I kirken som helhet – og i Oslo bispedømme i særdeleshet – har vi opplevd at færre velger å la barna døpes. I Ris menighet holder dåpstallene seg stabile – i 2018 ble 230 barn døpt i en av kirkene, det vil si 70 prosent av alle fødte i soknet. Det er imponerende. På dåpsmøtet ble familiene orientert om babysang og trosopplæringstiltakene som barna inviteres til hvert år. Dette følger planen for trosopplæring fra null til 18 år som menigheten har utarbeidet og fått godkjent av biskopen. Den legger vekt på at målgruppen er alle døde i aldersgruppen og at tiltakene tilrettelegges for ulike behov. Det er imidlertid ikke nok bare med planer og gode tiltak. Dette skal også kommuniseres ut til dem det gjelder, og dere har gode rutiner for det. Jeg oppfordrer dere til å utvikle dette videre.

Tirsdag kveld var vi med på en forfriskende tur med Oslo største speidergruppe til Gaustadjordet. I øsende regnvær og med lommelykter i mørket jaktet vi på rebusoppgaver, synlig med refleks på greinene rundt omkring. Og svaret på oppgaven var for anledningen ”Biskopen”. Vi grilllet marshmallows rundt bålet og avsluttet med speiderhilsen og speiderbønnen. Her møtte vi tøffe barn og voksne i glede over å utfolde oss i naturen – uansett vær!

Konfirmasjon og ungdomsarbeid

Ris menighet er kjent for sine høye konfirmanttall – noe som vitner om et solid arbeid gjennom mange år. I 2019 lot 210 unge seg konfirmere i Ris kirke. Det vil si ca 90 prosent av døpte 15-åring i soknet. Mange av disse fortsetter i påfølgende ledertreningsopplegg med praksis i ungdomsklubben Risk, og noen blir med videre i klubben.

Jeg møtte ungdommene og lederne torsdag kveld til spa- og velværekveld! De mente jeg trengte det etter travle visitasdager. Da hadde de hatt møte med rådgivere på bispedømmekontoret og drøftet utfordringer i klubben, og hva de ønsker å følge opp. Blant annet ønsker de at ungdom i lokalmiljøet skal kunne oppleve det som "kult" å gå i kirken. De ønsker å rekruttere flere til klubben og har laget en ideliste for det. Mer samarbeid med nabomenighetene var et ønske sammen med andaktskurs. Mine rådgivere informerte om betydningen av å delta i ungdomsdemokratiet gjennom bispedømmets ungdomsting og ungdomsråd. Menighetsrådet oppfordres herved til å sende minst to delegater til ungdomstinget i februar!

Ungdommene hadde forberedt store spørsmål til meg, slik som "Hvorfor tror du på Gud?", "Hva er det mest negative med kristendommen?" og "Hvordan være trygg på egen tro – har du noen tips?". Med tiden som var til disposisjon kunne jeg bare svare kort. Jeg håper imidlertid at ungdommene finner samtalepartnere som kan følge dem videre i disse og andre viktige spørsmål.

Vigsel og gravferd

Det er mange som ønsker vigsel i Ris kirke og Holmenkollen kapell – 79 brudepar i 2018. Også antall gravferder holder seg stabilt i forhold til alderssammensetningen. Med gravplass ved Ris kirke er det også naturlig at seremoniene holdes i en av kirkene.

Dere har ved flere anledninger understreket at Ris er en folkekirkemenighet – noe oppslutningen om de kirkelige handlingene viser. Det viser også at det dere gjør, har kvalitet, troverdighet og tillit.

Samarbeid med barnehage og skole

Som menighetsbarnehage har Rishaven et nært forhold til Ris menighet med barnehagegudstjenester ved høsttakkefest, jul, påske og sommer. Og med utvidet kristen formålsparagraf står faste samlinger med prest på ønskelisten, sammen med sangstunder der også salmer hører naturlig hjemme. Vi fikk omvisning i barnehagen tirsdag og lyttet til sangglade barn i øsende regnvær: "Vi tenner våre lykter når det mørkner", "Hvem har skapt alle blomstene" og "Dine hender er fulle av blomster". Jeg ønsker barnehagen lykke til med det gode arbeidet som drives også med å forebygge utenforskap og jevne ut forskjeller som finnes.

På Ris skole møtte vi ledelsen for skolen og for elevrådet. Med sine 21 klasser og 630 elever er dette en stor ungdomsskole med en forholdsvis homogen elevgruppe. Skolen har et godt samarbeid med Ris menighet med tradisjon for gudstjeneste før jul og utdeling av vitnemål i kirken. Noen av elevene kjente menigheten fra konfirmanttiden og fra klubbtilbudet fredag etter skoletid. "Her kan vi snakke med folk på tvers av alder og på tvers av skolene i området", sa de. De mente at flere elever burde få kjennskap til fredagsklubben. Ledelsen åpnet for at elevrådet kan komme til klassene og informere om tilbudet. Også Risk-klubben torsdag kveld er et sted å vite om. Vi samtalte om hvordan Ris skole og Ris menighet kan samarbeide for å bidra i de unges opplæring og livsmestring. Samtalene rettet

da også søkelyset mot Fagfornyelsen - og de reviderte læreplanene. Her kom representantene fra elevrådets ledelse med mange kloke innspill. ”Det er viktig at en ikke pynter på problemene, men er ærlig. Det må være greit å si at en har det vanskelig og gå grundig inn i det, men en må også se at en kan få hjelp”, sa en av elevene. Skolen fikk tilbud om å bruke kirkens bygninger ved behov. Videre var det enighet om at skolen blir informert om datoer for konfirmantsamlinger, slik at det er kjent når det legges planer på skolen. På denne måten kan en kanskje unngå kollisjoner med andre arrangement for elevene. Jeg er glad for det gode samarbeidet og de gode utviklingsmulighetene som er mellom Ris skole og Ris menighet.

Da vi møtte elever i skolens auditorium, fikk jeg igjen utfordrende og store spørsmål: om mitt syn på abort og genmanipulering, om jeg ville ha hindret korstogene, om det er deler av kristendommen jeg ikke tror på, hvilket syn jeg har på andre religioner, om det er feil å konfirmere seg borgerlig når en er døpt, og om jeg er liksom pave. Det er viktig å åpne opp for nysgjerrigheten. Jeg håper elevene har noen å spørre også i fortsettelsen.

Staben

I møtet med staben i starten av visitasen opplevde vi gode fortellinger om en engasjert stab som drar sammen i et positivt arbeidsmiljø. Dere verdsetter og løfter hverandre som kollegaer og gir rom for kreativitet. Dere er opptatt av kvalitet på de ulike tjenestene dere gjør, og dere vet at det er knyttet store forventninger til dere og det dere skal gi. Samtidig har dere hatt stor utskifting i staben det siste året. Nye gode medarbeidere har kommet til, men fremdeles står to og en halv stilling ubetjent, delvis av mangel på søkere. Noe er avhjulpet ved vikartjenester. I dette er dere som stab fleksible og holder arbeidet oppe og prioriterer hardt. Det betyr blant annet at det ikke er tid til noen av de oppgavene dere er ansatt for og ønsker å gjøre. Jeg berømmer dere for sporty innstilling. Samtidig ser jeg at det store arbeidspresset ikke er bærekraftig over tid. Jeg håper og ber om at dere nå får gode søkere til stillingene som lyses ut på nytt. I løpet av uken har jeg dessuten hørt at organiststillingen er for liten med tanke på blant annet det store antall gravferder. Det store antallet kirkelige handlinger krever ideelt sett også en fjerde prestestilling. Det er behov for mer enn en halv diakonstilling for å ivareta de diakonale utfordringene – både overfor eldre og ungdom. Er for eksempel et samarbeid med Bydel Vestre Aker om en ungdomsdiakonstilling en mulig veg å gå? Dette er spørsmål vi tar med oss videre, og behovene registrert. Takk for det store og gode arbeidet alle i staben gjør!

Vi trenger flere til arbeid i kirken. Jeg oppfordrer dere derfor til å se og utfordre unge til kirkelig utdanning og tjeneste i menighetene.

Menighetsrådet

I møtet med det nye menighetsrådet satte vi fokus på hvordan Ris menighet kan utfordres av Oslo bispedømmes visjon, mål og strategier. Mer himmel på jord – i Ris. Hvordan skape livsnære gudstjenester her? Hvordan forkynne og samtale med dybde og alvor til konfirmanter, og ikke minst: til konfirmantforeldre? Hvordan har vi det i Ris *mellom husene*? Hvordan synliggjøre at kirke er kunst? Hvordan sikre at kirken har trygge rom – gjennom planer, rutiner, opplæring og vegledning? Hvordan inspirere til tjeneste i kirken – som ansatt, som frivillig? Det skjer mange viktige prosesser som skal behandles i kirken i denne menighetsrådsperioden. Som menighetsråd har dere ansvar for å

tenke strategisk og praktisk rundt både de nasjonale og de lokale utfordringene. Takk for at dere gir av deres tid og engasjement og er med på laget!

Jeg har merket meg at menighetsrådet står som utgiver av Risbladet, og at mange fra menighetsrådet og staben står oppført som redaksjonelle medarbeidere og bidragsytere. Siden starten i 2013 har bladet kommet med fire nummer i året til over 9.000 husstander. Med sitt varierte stoff fra menighetslivet og lokalsamfunnet er bladet både menighetsblad og lokalavis. Og forskning viser at menighetsblad blir lest!

Kommunikasjon og informasjon om det som skjer i kirkene våre er ett av bispedømmets satsingsområder. Vi må nå ut med budskapet vårt og skape engasjement. Jeg vil derfor berømme dere for informative hjemmesider og aktiv bruk av facebook. Jeg har også sett monterer med oppslag om det som skjer i Ris kirke og menighet. Fortsett med å utvikle kommunikasjons- og informasjonsarbeidet.

Takk

Takk til menighetsråd, stab og frivillige. Takk for den store innsatsen dere alle gjør i Ris menighet. Takk for visjonen og målene. Men tenk på at det skal være godt å være ansatt i Ris menighet. Finn god balanse mellom arbeid og hvile. Gi rom for studier, bønn og stillhet. Tenk prioritering og framdriftsplan.

Videre vil jeg takke for det gode fellesskapet denne visitasuken. Menighetsråd, sokneprest, menighetssekretær, vaktmester og øvrige ansatte har lagt ned et stort arbeid i forberedelser og gjennomføring. Takk til dere vi har møtt i løpet av disse dagene. Takk til barn og ansatte i Rishaven barnehage og til elever og ledelse ved Ris skole. Takk til små og store speidere og til dere som deltok på Tirsdagssamlingen. Takk til ledelse og administrasjon i Bydel Vestre Aker. Takk til Hans Herman Horn og Holmenkollen Kapells venner og til ledelsen i Skiforeningen og Skimuseet. Takk til alle dere vi møtte på Vindern bo- og servicesenter og på Vestre Aker Frivillighetsentral. Takk til foreldre, barn og unge som vi møtte torsdag ettermiddag på dåpsmøte, familiekor, Tweening og ungdomsklubben Risk. Takk til alle dere vi møtte på Lørdagskafeen.

Takk til prostens, kirkevergens og andre fra Kirkelige fellesråd i Oslo. Takk til nære medarbeidere som har fulgt med under visitasen.

Takk for samarbeidet om en flott gudstjeneste, og til dere som har forberedt denne kirkekaffen. Det har vært godt å være sammen med dere. Gud velsigne dere.

Kari Veiteberg
biskop